

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19. januar 2015 — Brisal — Auto Estradas do Litoral SA og KBC Finance Ireland mod Fazenda Pública

(Sag C-18/15)

(2015/C 118/22)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Brisal — Auto Estradas do Litoral SA og KBC Finance Ireland

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 56 TEUF til hinder for en national skattelovgivning, hvorved bestemmes, at finansielle institutioner, der ikke er hjemmehørende i Portugal, er skattepligtige for de renteindtægter, som er oppebåret på dette territorium, ved indeholdelse af en endelig kildeskat med en fast sats på 20 % (eller en lavere sats, såfremt der foreligger en dobbeltbeskatningsoverenskomst), der finder anvendelse på bruttoindtægterne — uden at der kan foretages fradrag for erhvervsudgifter, der er direkte forbundet med den udøvede finansielle virksomhed — hvorimod de af hjemmehørende finansielle institutioner indtjente renter medregnes i den samlede skattepligtige indkomst, hvorved der ved fastsættelsen af fortjenesten med henblik på selskabsbeskatningen foretages fradrag af de udgifter, der er forbundet med den udøvede virksomhed, således at der på nettorenteindtægterne anvendes den almindelige rentesats på 25 %?
- 2) Gælder dette forbud også, når det fastslås, at de hjemmehørende finansielle institutioners beskatningsgrundlag — efter fradrag for de finansieringsomkostninger, der er forbundet med renteindtægter, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med disse indtægter — er eller kan være pålagt en højere skat end den kildeskat, som er indeholdt i de ikke-hjemmehørende institutioners bruttoomsætning?
- 3) Kan de omkostninger til finansiering, der er forbundet med den ydede långivning, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med de oppebårne renteindtægter, påvises ved anvendelse af de oplysninger, der leveres af EURIBOR (»Euro Interbank Offered Rate«) eller LIBOR (»London Interbank Offered Rate«) — enheder for de gennemsnitlige renter, der benyttes ved finansiering mellem bankerne, og som bankerne benytter ved udøvelsen af deres virksomhed?

Appel iværksat den 4. februar 2015 af Safa Nicu Sepahan Co. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 25. november 2014 i sag T-384/11, Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-45/15 P)

(2015/C 118/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Safa Nicu Sepahan Co. (ved avocat A. Bahrami)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Den dom, som Retten afsagde den 25. november 2014 i sag T-384/11, ophæves delvist, for så vidt som Retten:

- herved undlod at fastslå den af Safa Nicu Sepahan Co. lidt økonomiske skade og tilkende erstatning herfor
- fastslog, at Safa Nicu Sepahan Co. havde lidt ikke-økonomisk skade, men kun tilkendte et vilkårligt lavt beløb på 50 000 EUR i erstatning for denne skade.

2. Domstolen udøver sin fulde prøvelsesret og træffer på grundlag af de oplysninger, der foreligger for den, følgende afgørelse:

Principalt:

- Safa Nicu Sepahan Co. tilkendes 5 662 737,40 EUR, med tillæg af renter, i erstatning for den økonomiske skade, der er lidt som følge af en alvorlig tilsidesættelse af en retsregel og som følge af Rådet for Den Europæiske Unions retsstridige adfærd.
- Safa Nicu Sepahan Co. tilkendes 2 000 000 EUR, med tillæg af renter, i erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er lidt som følge af en alvorlig tilsidesættelse af en retsregel og som følge af Rådet for Den Europæiske Unions retsstridige adfærd.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale de retsomkostninger og andre omkostninger, som appellanten har afholdt i forbindelse med denne appel, herunder de i forbindelse med den oprindelige sag for Retten afholdte omkostninger, med tillæg af renter.

Subsidiært:

- Safa Nicu Sepahan Co. tilkendes et efter ret og billighed fastsat beløb, med tillæg af renter, i erstatning for den økonomiske skade, der er lidt som følge af en alvorlig tilsidesættelse af en retsregel og som følge af Rådet for Den Europæiske Unions retsstridige adfærd.
- Safa Nicu Sepahan Co. tilkendes et efter ret og billighed fastsat beløb, dog ikke under 50 000 EUR, med tillæg af renter (som allerede tilkendt ved den appellerede dom fra Retten), i erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er lidt som følge af en alvorlig tilsidesættelse af en retsregel og som følge af Rådet for Den Europæiske Unions retsstridige adfærd.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale de retsomkostninger og andre omkostninger, som Safa Nicu Sepahan Co. har afholdt i forbindelse med denne appel, herunder de i forbindelse med den oprindelige sag for Retten afholdte omkostninger, med tillæg af renter.

Mere subsidiært:

3. Sagen hjemvises til Retten til fornyet prøvelse af erstatningens størrelse og til afsigelse af en ny dom til fordel for Safa Nicu Sepahan Co.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen af den dom, som Retten afsagde den 25. november 2014, anført to anbringender, der begge indeholder flere argumenter:

- Med det første appelanbringende har appellanten på grundlag af følgende argumenter gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 93-149 ved herved at forkaste appellans påstand om fuld erstatning for økonomisk skade, selv om Retten havde anerkendt og erkendt, at appellanten faktisk havde lidt økonomisk skade som følge af Unionens alvorlige retsstridige adfærd:
- I henhold til dommen er appellanten i strid med artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der begge fastsætter princippet om fuld erstatning, ikke blevet tilkendt nogen erstatning for skade forvoldt af Unionen eller dens ansatte.
- Endvidere udgør dommen et indgreb i proportionalitetsprincippet og princippet om en retfærdig behandling og en nægtelse af adgang til domstolsprøvelse, for så vidt som der ved dommen ikke blev tilkendt nogen erstatning for økonomisk skade, selv om det var blevet fastslået, at denne skade forelå.
- Dommen udgør desuden et indgreb i loven gennem en åbenbar fordrejning af de faktiske omstændigheder og beviserne, og den ved dommen foretagne forkastelse af appellans erstatning i det hele er baseret på en mangelfuld, ulogisk og selvmodsiggende argumentation.
- Hvad angår det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 92 og 149, da den anså et beløb på 50 000 EUR for en passende erstatning. Retten har således tilsidesat begrundelsespligten, proportionalitetsprincippet og princippet om at betale en erstatning, der svarer til den faktiske skade og de faktiske omkostninger, hvilket førte til et vilkårligt og ulovligt resultat.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 6. februar 2015 —
Séline Affum (giftenavn Amissah) mod Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel
de Douai**

(Sag C-47/15)

(2015/C 118/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Séline Affum (giftenavn Amissah)

Sagsøgt: Préfet du Pas de Calais og Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 2008/115/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en tredjelandstatsborger opholder sig ulovligt på en medlemsstats område og af den grund er omfattet af direktivets anvendelsesområde i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, når den pågældende tredjelandstatsborger kun er på gennemrejse som passager i en bus, der befinder sig på en medlemsstats område, når denne bus afgår fra en medlemsstat, der indgår i Schengenområdet, og ankommer i en anden medlemsstat?